

מלכה רוזנטל נולדה בסטניסלבוב שבפולין בשנת 1934 בשם מרישה דולברג. כשהייתה בת חמש פרצה מלחמת העולם השנייה והרוסים כבשו את האזור. בשנת 1941 כאשר נכנסו הגרמנים לאזור מגוריה, מרישה עברה עם משפחתה לגטו. לאחר רצח אחיה התינוק ברחה המשפחה מהגטו בעזרתה של המטפלת הפולניה, והסתתרה באסם. שם נרצחה אמה לעיניה, היא ואביה ברחו ליערות.

לאחר תלאות רבות בקור, ברעב ובפחד הסתיר אותה איכר פולני בתוך חבית ברפת שבחצר ביתו, שם העבירה שנה וחצי מחייה. בהיותה בת 13 הגיעה ארצה באוניה "אקסודוס" וגדלה בכפר הס אצל דודתה ומשפחתה, שמה שונה ממרישה למלכה. מלכה סיימה לימודי הוראה בסמינר בית ברל והתגייסה לצה"ל. שרתה בצה"ל במשך 13 שנים וסיימה כראש מדור תנועת ציוד בחיל החימוש. אחר כך עבדה כמורה, למדה באוניברסיטה יחסים בינלאומיים, ותמיד התנדבה במסגרות שונות.

בין היתר התנדבה בביטוח הלאומי בחולון, בארגוני נשים שונים, והפכה את ביתה לבית פתוח לכל מי שזקוק לעזרה. מלכה הקימה משפחה, נישאה לדב וילדה את בנותיה ציפי ופזית. מלכה סבתא לשישה נכדים, ובשנת 2020 נפטרה.

החלק שעובד לסיפור של התסריט הוא שמלכה חוגגת יומולדת 5 לפני המלחמה ולאחר מכן הבריחה מהגטו, רצח אמא שלה באסם ולסיום שמלכה מספרת את סיפורה לעולם.

עלילת התסריט היא שמרישה (ילדה קטנה בת 7 בערך) רואה את אמא שלה נרצחת כדי להגן עליה ולא מפחדת להגיד לגרמני את האמת.

המסר שאנחנו רוצות להעביר בתסריט הוא על החוזק הנפשי והמסירות שאימהות רבות נתנו לילדיהם. האימהות הלביות הקריבו את חייהם למען הצדק והחיים של קרוביהם. ובנוסף היה לנו חשוב להראות את הקושי, ההתמודדות והנקודות מבט של ילדים בשואה.